

Президент Генрі Б. Айрінг
Перший радник в Першому Президентстві

Допоможіть їм на шляху додому

Найкращий спосіб допомогти дітям Бога—це знаходити шляхи зміцнення їхньої віри в Ісуса Христа і в Його відновлену євангелію в ранньому віці.

Брати і сестри, наш Небесний Батько бажає, щоб ми допомагали Його духовним дітям повернутися до Нього, і Він потребує нашої допомоги. Сьогодні я говоритиму про молодих людей, які вже належать до Його істинної Церкви і починають йти прямим і вузьким шляхом, що веде до їхнього небесного дому. Він бажає, щоб вони з самого початку отримали духовну силу, яка не дасть їм зійти зі шляху. І Йому потрібне наше втручання, щоб швидко повернути на шлях того, хто починає відходити.

Будучи молодим єпископом, я почав чітко усвідомлювати, чому Господь бажає, щоб ми зміцнювали Його дітей, коли вони ще молоді, і швидко рятували їх. Я розповім вам історію однієї молодої людини, яка уособлює багатьох інших, кому я намагався допомогти в своєму житті.

Вона сиділа навпроти мене у моєму кабінеті єпископа. Вона розповідала про своє життя. Її було охрищено і конфірмовано членом Церкви у восьмирічному віці. Коли вона розповідала про події наступних двадцяти років, у неї не було сліз в

очах, але її голос був сумним. Вона сказала, що шлях до гріха почався в неї тоді, коли вона обрала дружбу з людьми, які здавалися їй цікавими. Спочатку вона порушувала, на її погляд, менш важливі заповіді.

Спершу вона відчувала легкий сум і докори сумління. Але спілкування з новими друзями дало їй незвичне відчуття, що вона комусь подобається, і тому наміри покаятися, які виникали в неї час від часу, здавалися дедалі менш серйозними. Разом із зростанням тяжкості порушених нею заповідей, мрія про щастивий вічний дім поступово зникла.

Вона сиділа навпроти мене, опинившись у нещасних, за її словами, обставинах. Вона хотіла, щоб я врятував її з пастки гріха, у яку вона потрапила. Але єдиним виходом для неї було проявити віру в Христа, мати скрушене серце, покаятися і таким чином очиститися, змінитися й укріпитися через Спокуту Господа. Я свідчив їй, що це ще можливо. І це правда, але це буде набагато важче, ніж якби вона з самого початку виявляла віру на шляху додому до Бога, коли лише починала сходити з цього шляху.

Тому найкращий спосіб допомогти дітям Бога—це знаходити шляхи зміцнення їхньої віри в Ісуса Христа і в Його відновлену євангелію в ранньому віці. А потім нам необхідно роздмухувати полум'я цієї віри швидко, доки воно не згасло, коли вони лише починають сходити зі шляху.

Тому ми з вами можемо мати майже безперервну можливість допомагати мандрівникам—дітям Бога. Спаситель пояснив нам, чому це буде так, коли описував небезпечну дорогу додому для всіх духовних дітей Бога крізь імлу, створену Сатаною і гріхом:

“Увійдіть через тісні ворота; бо широкими є ворота і широким є шлях, що веде до знищення, і

багато хто йде через них;

тому що тісні ворота, і вузький шлях, що веде до життя, і мало хто знаходить його”¹.

Передбачаючи потреби Своїх дітей, люблячий Небесний Батько помістив на цьому шляху дороговкази і рятувальників. Він послав Свого Сина, Ісуса Христа, щоб зробити шлях помітним і безпечно проходження можливим. Він покликав Своїм пророком у цей час Президента Томаса С. Монсона. Змолоду Президент Монсон навчав не лише залишатися на шляху, але також, як рятувати тих, хто зійшов і страждає.

Небесний Батько поставив нас на різні пости, де ми маємо зміцнювати мандрівників, і, у разі потреби, приводити їх до безпеки. Наші найважливіші і найвпливовіші покликання—в сім’ї. Вони важливі тому, що в сім’ї є можливість з самого початку життя дитини міцно поставити її ноги на шлях додому. Батьки, брати і сестри, бабусі й дідусі, тітки й дядьки є могутніми провідниками і рятувальниками завдяки узам любові, які лежать в основі сім’ї.

Сім’я має першочергову важливість у перші вісім років життя дитини. У ті захищені роки, завдяки Спокуті Ісуса Христа, Сатана не може використати імлу темряви, щоб сховати шлях повернення додому. У ті дорогоцінні роки Господь допомагає сім’ям, покликаючи працівників Початкового товариства зміцнювати дітей духовно. Він також надає носіїв священства Ааронового, які благословляють і розносять причастя. В тих причасних молитвах діти чують обіцяння, що колись вони зможуть отримати Святого Духа в якості провідника, якщо вони будуть слухняними Його заповідям. Таким способом їх зміцнюють здатністю протистояти спокусам, які прийдуть, і колись у

майбутньому вони почнуть рятувати інших.

Багато єпископів Церкви отримують натхнення покликати найсильніших людей в приходах служити окремим дітям Початкового товариства. Вони усвідомлюють, що якщо зміцнити дітей вірою і свідченням, то зменшиться вірогідність того, що їх потрібно буде рятувати у підлітковому віці. Вони розуміють, що сильна духовна основа матиме вплив на все життя.

Ми всі можемо допомагати. Бабуся, дідусі і кожен член Церкви, який знає дитину, може допомогти. Для цього не треба мати покликання у Початковому товаристві. І вік тут не має значення. Одна така жінка у молодому віці служила в Головному управлінні Початкового товариства і допомагала у створенні девізу ВП (“Вибирай правду”).

Вона ніколи не втомлювалася служити дітям. Вона навчала в

Початковому товаристві приходу за своїм бажанням, доки їй не виповнилося майже 90 років. Маленькі діти могли відчувати її любов до них. Вони бачили її приклад. Вони навчалися у неї простим принципам евангелії Ісуса Христа. І понад усе, завдяки її прикладу, вони навчилися відчувати і впізнавати Святого Духа. І, навчившись цьому, вони міцно трималися на шляху до здобуття віри, здатної допомогти протистояти спокусі. Тепер вірогідність того, що їх треба буде спасати—мінімальна, навпаки—вони будуть підготовлені рятувати інших.

Я пізнав силу простої віри в молитву і в Святого Духа, коли були маленькими наші діти. Нашого найстаршого сина ще не було охрищено. Його батьки, вчителі Початкового товариства і служителі священства намагалися допомогти йому відчувати і впізнавати Духа та знати, як отримати Його допомогу.

Одного дня, після обіду, моя дружина відвезла його додому до жінки, яка навчала його читати. Ми спланували, що по дорозі з роботи я його заберу.

Його урок закінчився раніше, ніж ми очікували. Він був впевнений, що знає дорогу додому. Тому він пішов. Потім він розповідав, що почувався досить впевнено і що йому подобалася думка, що він подорожує самостійно. Коли він пройшов майже кілометр, почало темніти. Він почав розуміти, що його домівка була ще дуже далеко.

Він все ще пам'ятає, як світло фар від потоку машин, що мчали повз нього, розпливалося через сльози в його очі. Тепер він відчував себе маленькою дитиною, а не впевненим хлопчиком, який почав іти додому самостійно. Він зрозумів, що потребував допомоги. Потім він щось згадав. Він знав, що мав молитися. І тому він рушив з дороги у напрямку дерев, які ледь розгледів у темряві. Він знайшов місце, де став на коліна.

Раптом у кущах він почув голоси, які наближалися до нього. Двоє молодих людей почули його плач. Коли вони підійшли, то запитали: "Тобі допомогти?" Зі сльозами він розповів їм, що загубився і хотів дістатися домівки. Вони хотіли дізнатися його адресу або номер домашнього телефону. Він не знав цього. Вони запитали його ім'я. Ім'я він знав. А потім вони відвели його до свого дому, який був неподалік. За прізвиськом вони знайшли адресу в телефонному довіднику.

Після дзвінка я поквапився на по-рятунок, вдячний за те, що на шляху

додому йому зустрілися добрі люди. І я завжди буду вдячний, що його було навчено молитися з вірою в те, що коли він загубиться, допомога прийде. Ця віра привела його до безпеки і багато разів приводила до нього більше рятувальників, ніж він може поррахувати.

Господь створив зразок порятунку і спосіб дій для рятівників у Його царстві. По Своїй мудрості Господь надихнув Своїх слуг помістити деякі з наймогутніших способів нашого зміцнення та найкращих рятівників упродовж нашого шляху крізь підліткові роки.

Ви знаєте про дві потужні програми, надані Господом. Одна—для молодих жінок, називається "Особистий розвиток". Друга—для Ааронового священства, називається "Наш обов'язок перед Богом". Ми заохочуємо молодь, яка зараз підостає, усвідомити власний потенціал здобуття великої духовної сили. І ми благаємо тих, хто небайдужий до цих молодих людей, робити те, чого від нас вимагає Господь, щоб допомогти їм. І оскільки майбутнє Церкви залежить від них, ми всі небайдужі.

Ці дві програми були вдосконалені, але їхня мета залишається незмінною. Президент Монсон пояснив її так: "навчаймося того, чого нам слід навчитися, робімо те, що нам слід робити, й будьмо тими, ким нам слід бути"².

Буклет для молодих жінок *Особистий розвиток* чітко пояснює їхню мету: "Програма Особистий розвиток використовує вісім цінностей Товариства молодих жінок, щоб допомогти тобі глибше зрозуміти, ким ти є, чому ти знаходишся тут, на землі, і що тобі слід робити як доньці Бога, щоб підготуватися до дня, коли ти увійдеш в храм, щоб укласти священні завіти".

Далі йдеться, що молоді жінки будуть "брати зобов'язання, виконувати їх і доповідати про свій розвиток одному з батьків або провіднику". Там також міститься обіцяння, що "взірці, які ти встановиш для себе, працюючи за програмою Особистий розвиток, такі як: молитва, вивчення Писань, служіння і ведення щоденника стануть для тебе звичними навичками. Ці навички зміцнюватимуть твоє свідчення і допоможуть тобі навчатися і вдосконалюватися упродовж всього свого життя"³.

Програму "Наш обов'язок перед Богом" для Ааронового священства було посилено і сконцентровано. Вона буде вміщена в одній простій книжці для усіх трьох чинів Ааронового священства. Молоді чоловіки та їхні провідники отримують примірники цього нового видання. Воно є могутнім знаряддям. Воно зміцнить свідчення молодих чоловіків та їхні стосунки з Богом. Воно допоможе їм навчатися і бажати виконувати свої обов'язки священства. Воно укріпить їхні стосунки з батьками, з членами кворуму та з їхніми провідниками.

Обидві ці програми покладають на молодих людей велику відповідальність докладати самостійних зусиль. Їх запрошують навчатися і робити те, що є складним для будь-кого. Коли я згадую свої молоді роки, то не можу пригадати, щоб переді мною поставали такі складні завдання. Звичайно ж, іноді мене запрошували робити щось схоже, але це було зрідка. Для виконання цих програм необхідно бути послідовними, докладати великих зусиль і роками створювати запас знань та духовного досвіду.

Розмірковуючи над цим, я зрозумів, що зміст цих буклетів є фізичним доказом довіри Господа до підростаючого покоління і всіх нас, хто їх

любить. І я бачив підтвердження, що ця довіра недаремна.

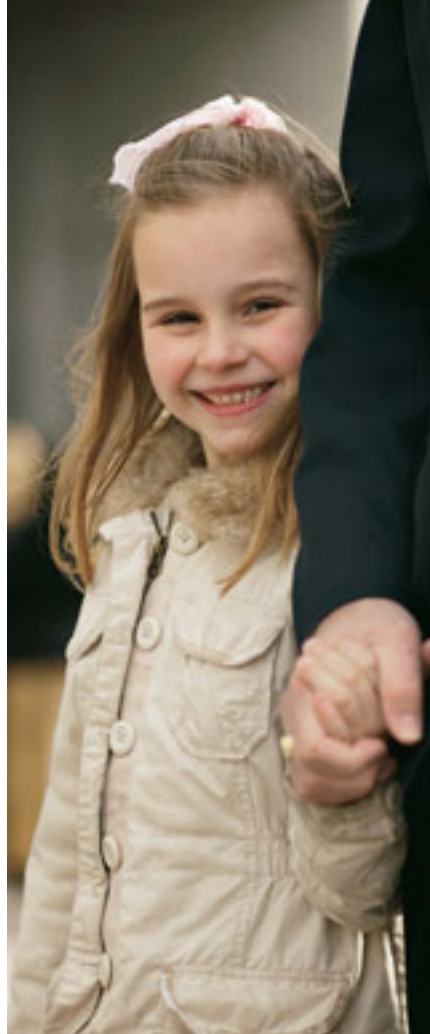
Під час подорожей я бачив кворуми Ааронового священства в дії. Я бачив молодих чоловіків, які за встановленим порядком вивчають, складають плани виконання того, чого від них вимагає Бог, потім виконують взяті на себе зобов'язання і розповідають іншим про свою духовну переміну. І коли я спостерігав і слухав, мені стало зрозуміло, що на батьків, матерів, провідників, друзів і навіть на сусідів у залі зійшов Дух, коли вони чули свідчення юнаків про те, як вони зміцнилися. Піднесені почуття були і у юнаків, які приносили свідчення, і у тих, хто сприяв їхньому зростанню.

Програма Товариства молодих жінок дає такий самий могутній взірєць розвитку духовної сили у молодих жінок, а нам—спосіб допомогти їм.

“Особистий розвиток” допомагає молодим жінкам приготуватися до отримання обрядів храму. Їм допомагає приклад матерів, бабусь та всіх праведних жінок, які оточують їх в Церкві. Я бачив, як батьки допомагають дочці досягти її цілей та мрій, помічаючи те добре, що вона робить, і висловлюючи подяку за це.

Лише кілька днів тому я бачив нагородження матері з юною дочкою, коли кожна отримувала свою нагороду “Зріла молода жінка”, після того як вони доклали спільних зусиль, і це було чудовим прикладом. Коли вони поділилися зі мною тим, що це для них означало, я відчув схвалення Господа і заохочення для всіх нас.

З усієї допомоги, яку ми можемо надати цим молодим жінкам, найважливіша—це дати їм відчуття нашої впевненості, що вони на шляху додому до Бога і що вони досягнуть мети. А ми докладаємо найкращих зусиль, йдучи поряд з ними. Оскільки шлях крутий та іноді кам'янистий, часом у

них зникатиме бажання йти або вони можуть спотикнутися. Інколи вони можуть втратити напрямок руху і заблукати, рухаючись до менш важливих, з точки зору вічності, цілей. Ці натхненні програми зменшують таку вірогідність, оскільки вони направляють молодих людей шукати й отримувати супровід Святого Духа.

Найголовніше, чого ми можемо навчити молодих людей,—це того, що вони можуть повернутися до Небесного Батька лише в тому разі, якщо їх вестиме і даватиме їм поради щодо виправлення Дух Бога. Тому, якщо ми мудрі, ми будемо заохочувати, схвалювати і будемо взірцем у всьому, що запрошує Святого Духа. Коли вони розповідають нам про свої справи і почуття, ми самі маємо бути гідними супроводу Святого Духа. Потім вони відчують у нашій похвалі і в наших усмішках схвалення Бога. І якщо ми побачимо необхідність дати пораду для виправлення, вони відчують в ній нашу любов і любов Бога,

а не докір і неприйняття, яке може дозволити Сатані відвести їх ще далі.

Найголовніше, чого вони потребують від нас,—це прикладу виконання того, що вимагається від них. Нам треба молитися про дари Духа. Нам треба розмірковувати над словами Писань і живих пророків. Нам треба складати такі плани, щоб вони були не просто побажаннями, але зобов'язаннями. І потім нам треба виконувати те, що ми пообіцяли Господу. І нам треба надихати інших, ділячись з ними благословеннями Спокути, які прийшли у наше життя.

І нам необхідно нашим життям показувати приклад непохитної і довготривалої вірності, якої Господь чекає від них. Тоді ми допоможемо їм відчуття запевнення Духа, що коли вони вистоять, то почують слова люблячого Спасителя і Небесного Батька: “Гаразд, рабе добрий і вірний! Ти в малому був вірний, над великим поставлю тебе,—увійди до радощів пана свого”⁴. І ми, хто допомагали їм на цьому шляху, почуємо ці слова з радістю.

Я свідчу, що Господь любить вас і кожную дитину Бога. Це Його царство, відновлене ключами священства через Пророка Джозефа Сміта. Томас С. Монсон—це пророк Господа сьогодні. Я обіцяю кожному з вас: якщо ви йтимете за натхненням спрямуванням цієї істинної Церкви Ісуса Христа, то наша молодь і ми, хто допомагає їм і любить їх, зможемо безпечно потрапити до нашого дому до Небесного Батька і Спасителя, щоб навіки жити в сім'ях і в радості. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. 3 Нефій 14:13–14.
2. Томас С. Монсон, “Навчатися, діяти, бути”, *Ліягона*, лист. 2008, с. 67.
3. *Товариство молодих жінок. Особистий розвиток*, (буклет, 2009) с. 6.
4. Матвій 25:21.